

ЛІЗИНГ ЯК СУЧАСНЕ АЛЬТЕРНАТИВНЕ ДЖЕРЕЛО ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА

асист. **Самойлікова А.В.**, студент гр. Ф-02 **Гегешко К.Г.**

В умовах фінансово-економічної та соціально-політичної нестабільності власні фінансові ресурси вітчизняних підприємств є обмеженими та недостатніми для забезпечення ефективної діяльності та інноваційно-інвестиційного розвитку суб'єктів господарювання, конкурентоспроможності товарів і послуг на внутрішніх і зовнішніх ринках. У той же час залучення та запозичення джерел фінансування є доволі проблематичним, зважаючи на низьку платоспроможність багатьох підприємства, можливі ризики, високу вартість капіталу, складні та тривалі процедури одержання тощо.

Наведене вище обумовлює необхідність постійного пошуку альтернативних джерел фінансового забезпечення підприємства, базуючись на критеріях мінімізації вартості джерел фінансування, мінімізації ризиків і максимізації прибутку. Одним із таких методів фінансового забезпечення діяльності підприємства є лізинг, позитивний досвід використання якого на сьогодні має місце в багатьох економічно розвинених країнах світу і останнім часом набуває поширення й розвитку і в Україні, інтегруючи її у світову фінансову систему.

Традиційно лізинг вважають дієвим засобом активізації інвестиційної діяльності та ефективного відтворення основних фондів підприємств, через що зростає зацікавленість у лізинговій діяльності представників малого бізнесу в Україні. Так, не маючи коштів і не прибігаючи до взяття кредитів, вони можуть використовувати нове прогресивне устаткування і технології у виробництві. Тому не дивно, що в країнах із розвинутою ринковою економікою близько 30 % інвестицій в основні засоби здійснюються за рахунок лізингу тоді, як в Україні – лише 1,5 %.

Слід відмітити, що лізинг – це підприємницька діяльність, яка спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів і полягає в наданні лізингодавцем у виключне користування на визначений строк лізингоодержувачу майна, що є власністю лізингодавця або набувається ним у власність за дорученням і погодженням з лізингоодержувачем у відповідного продавця майна, за умови сплати лізингоодержувачем періодичних лізингових платежів. Тобто в розвитку лізингу зацікавлені не тільки лізингоотримувачі, але й лізингодавці.

Проте на сьогодні в Україні ринок лізингових послуг перебуває на стадії становлення, зокрема, на лізингові відносини негативно впливає ряд факторів, які гальмують розвиток даного методу фінансування: 1) обмеженість фінансових ресурсів; 2) наслідки фінансової кризи, через яку банкрутують підприємства, і унеможливується застосування лізингу; 3) низький рівень довіри населення до посередницьких структур; 4) недосконалість, фрагментарність і безсистемність нормативно-правової бази, яка регламентує лізингову діяльність; 5) недостатній розвиток інфраструктури ринку лізингу; 6) дискримінаційний податковий режим для лізингодавців; 7) ускладнені адміністративні процедури оформлення лізингових відносин тощо.

За таких умов об'єктивно стримується подальший якісний розвиток лізингової діяльності в Україні. Тому для нівелювання та усунення наведених вище недоліків у сфері лізингової діяльності доцільно запропонувати ряд заходів, які необхідно здійснити як на рівні державних органів, лізингових компаній, так і на рівні фінансової системи в цілому: 1) для створення більш якісного покращеного рівня лізингових відносин потрібно направити всі сили на подолання наслідків фінансової кризи; 2) потрібна підготовка спеціалістів як лізингових компаній, так і банків, які будуть сприяти розвитку галузі; 3) необхідно створити лізингові центри і розробити базу даних попиту й пропозиції на

обладнання та устаткування; 4) слід реформувати нормативно-правове регулювання лізингової діяльності; 5) удосконалити системи фінансового та організаційного забезпечення лізингових операцій; 6) враховувати позитивний досвід зарубіжної практики з досліджуваного питання; 7) ініціювати здійснення експериментальних проєктів за участю трьох-чотирьох існуючих компаній, які б отримали інтенсивне навчання і цільову підтримку капіталом, щоб продемонструвати, яким чином повинен розгортатися процес розвитку; 8) залучити Українську асоціацію лізингу для розвитку відповідних керівних принципів нагляду як за діяльністю банків, так і небанківських компаній в розробці переліку стандартів, яких повинні дотримуватися лізингові компанії.

Отже, приходимо до висновку, що лізинг є важливою складовою державної стратегії розвитку країни. Незважаючи на наявні проблеми в лізинговій діяльності, за умови їх якнайшвидшого вирішення лізинг в Україні має перспективи для подальшого розвитку, сприяючи тим самим розширенню реального сектору економіки України.

Самойлікова, А.В. Лізинг як сучасне альтернативне джерело фінансового забезпечення підприємства [Текст] / А. В. Самойлікова, К.Г. Гегешко // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 400-401.